

عنوان مقاله:

ارزیابی تغییر اقلیم کشور در دوره ی ۲۰۳۹-۲۰۱۰ میلادی با استفاده از ریزمقیاس نمایی داده های مدل گردش عمومی جو ECHOG

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و توسعه، دوره 7، شماره 16 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

ایمان باباییان

زهرا نجفی نیک

فاطمه زابل عباسی

مجید حبیبی نوخندان

حامد ادب

شراره ملبوسی

خلاصه مقاله:

مدل‌های گردش عمومی جو، به دلیل بزرگ مقیاس بودن شبکه‌ی محاسباتی آنها، قادر به پیش‌بینی پارامترهای آب و هواشناختی در مقیاس نقطه‌ای نیستند، لذا دانشمندان ابزار واسطی به نام مدل‌های Weather Generator را ابداع کرده‌اند که می‌توان بر اساس آن و با استفاده از خروجی مدل‌های عددی، تغییر اقلیم را در مقیاس نقطه‌ای و ایستگاه هواشناسی مورد مطالعه و ارزیابی قرار داد. در مطالعه‌ی حاضر با استفاده از این تکنیک، خروجی‌های مدل گردش عمومی جو ECHOG با سناریوی A1 برای دوره‌ی زمانی ۲۰۱۰ تا ۲۰۳۹ ریز مقیاس گردیدند و نتایج آن بر روی ۴۳ ایستگاه سینوپتیک کشور تجزیه و تحلیل شدند. نتایج کلی برای دوره‌ی ۲۰۱۰ تا ۲۰۳۹ حاکی از کاهش ۹ درصدی بارش در کل کشور، افزایش آستانه‌ی بارش‌های سنگین و خیلی سنگین به ترتیب ۱۳ و ۳۹ درصد و افزایش میانگین سالانه‌ی دما به میزان ۵/۰ درجه‌ی سانتیگراد می‌باشد که بیشترین افزایش ماهانه‌ی دما مربوط به ماه‌های سرد سال است. استان‌های خراسان شمالی، آذربایجان غربی و شرقی با بیشترین افزایش دما در دهه‌ی ۲۰۲۰ مواجه خواهند بود. با توجه به کاهش بارش کشور و همچنین افزایش آستانه‌ی بارش‌های حدی، به نظر می‌رسد در دهه‌های آینده بارش‌ها به شکل سنگین و سیل‌آسا باشد. به دلیل افزایش دما از میزان بارش‌های جامد نیز کاسته می‌شود. بررسی نتایج بر روی شمال شرق کشور حاکی از جابه‌جایی الگوی بارش به سمت انتهای فصل سرد می‌باشد.

کلمات کلیدی:

تغییر اقلیم، مدل گردش عمومی جو، ریز مقیاس نمایی، ایران، پدیده های حدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1482611>

